

[Undervisningsministeren]

sammensætning af repræsentanter, dels for kommunalbestyrelsen, dels for samtlige skolenævnmedlemmer i kommunen, sikrer en mere ensartet ansættelsespolitik. Det vil derfor efter min mening næppe være rigtigt at øge de enkelte skolenævns indflydelse på ansættelsesproceduren, f. eks. ved at ændre den nuværende udtaleret til en indstillingsret, eventuelt med bindende virkning, direkte over for kommunalbestyrelsen.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Jeg er bekendt med, at man, når man ansætter skoleinspektører, ansætter for hele kommunens område og i princippet for hele amtet. Men på den anden side set er realiteten vel, at når man ansætter en skoleinspektør, så gør man det ved den enkelte skole, og der bliver inspektøren så indtil sin afsked.

Derfor vil jeg spørge ministeren, om det ikke ud fra dette synspunkt kunne være rimeligt, at den forældrekreds, der er tilknyttet skolen gennem nævnet, kunne få større indflydelse, eventuelt sammen med skolekommissionen. I dag er det som regel sådan, at hvis nævnet indstiller enstemmigt, vil skolekommissionen antage den pågældende, men i de sager, hvor der er divergerende meninger, bliver skolenævnets kompetence fuldstændig sat ud af spillet.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Fru Marianne Bentsen-Pedersen spørger, om der alligevel ikke var baggrund for at give større indflydelse. Jeg har redegjort for hensigten med lovens nuværende udformning, hvorefter der altså er en udtaleret. Jeg forstod også, at fru Marianne Bentsen-Pedersen var af den opfattelse, at hvor skolenævnet udtaler sig enstemmigt, vil man som regel følge indstillingen. Derved har man jo altså også taget hensyn til skolenævnet. I de tilfælde, hvor man ikke følger det, og det er altså undtagelsestilfældene, foreligger der, må man gå ud fra, ret klare grunde til, at man ikke gør det, og det kan jo netop være hensyn, der går ud over den enkelte skole.

Jeg må altså, også på baggrund af det, jeg sagde i mit første svar, sige, at jeg ikke finder det rimeligt på indeværende tidspunkt at ændre den procedure, der er. Jeg skal ikke udelukke, at vi kan få erfaringer, der kan tale i anden retning, men for øjeblikket synes jeg

ikke, at der er erfaringer, der taler for en ændring.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Tre spørgsmål. Jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren ved, i hvor mange tilfælde en skoleinspektør flyttes fra én skole til en anden. Dernæst vil jeg gerne spørge – det er nok noget, vi skal have et skriftligt svar på senere, men jeg stiller det alligevel her – om vi kan få oplyst, i hvor mange tilfælde nævnets enige indstilling ikke følges. Og til sidst vil jeg spørge ministeren, om ministeren ikke finder grund til, hvis ikke vi kan få ændret loven på det punkt, at man i hvert fald giver skolekommissionen og byrådet i sidste instans en forpligtelse til at give en begrundelse for, hvorfor man ikke vil antage den, som skolenævnet indstiller enstemmigt.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Jeg må tilstå, at det talmateriale har jeg ikke i hovedet. Jeg må henvise fru Marianne Bentsen-Pedersen til at stille spørgsmålene til mig i ministeriet, så skal jeg sørge for, at der kommer svar.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 325

18) Til *undervisningsministeren* af:

Poulsgaard (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvilke foranstaltninger der vil blive truffet for at hindre tilfælde i lighed med det, der er omtalt i dagspressen den 25. januar, hvor det fremgår, at man kan hæve løn i 10 måneder på rigshospitalet uden at være ansat?«

Skriftlig begrundelse

Jeg tror ikke, at det er nødvendigt med en begrundelse for dette spørgsmål ud over at konstatere, at enhver kan se det fuldstændig barokke i den situation, som er beskrevet i spørgsmålet, og samtidig at konstatere, at offentligheden har krav på at få at vide, hvilke foranstaltninger der vil blive truffet for at undgå lignende tilfælde i fremtiden.

Eftersom ministeren åbenbart synes, det er en god idé at udvide rigshospitalet yderlige-